
A törvényhozók mulasztanak és a gazdák fizetnek?

2015. 6. 22.

A mezőgazdasággal foglalkozó gazdák szinte egyedüli intézményes segítsége a földalapú- és állattartási támogatás, ami uniós-, illetve hazai államháztartási forrásból származik.

Az utóbbi években a támogatás rendszere folyamatosan változott. Míg 2012 és 2013-ban külön kellett igényelni, sőt állatfajta bontva is (gyakorlatilag március 1-től szeptember végéig igénylési periódus volt), addig 2014-ben összevonták az állattartási támogatás kategóriákat és így gyakorlatilag két „csomagban” kellett az igénylést leadni. A bürokratikus bonyodalmakat (formularisztika, határidők módosulása, stb.) félretéve, úgy nézett ki, a törvényhozók célja a rendszer egyszerűsítése, ami végső soron a gazdák érdekét szolgálja, hiszen kevesebb alaklommal kellett a kifizetési ügynökséghez fordulni.

A 2015-ös évben a rendszer felborult. A szabályok rögzítésének késlekedése, valamint az ezekkel kapcsolatos bizonytalanság (először valóságos pánikot keltett az a szabályozás, miszerint legelőkre és kaszálókra csak állattal rendelkező gazdák kaphatnak támogatást, aztán ezt végül mégis visszavonták) azt eredményezte, hogy a megszokott március 1-e helyett csak május 1-től lehet benyújtani az igényléseket. Ezen még az sem segített, hogy kitolták az igénylés határidejét 1 hónappal (az eredeti május 15-ről június 15-re), hiszen így is csupán 46 nap állt rendelkezésre (az eredeti 76 nap helyett). Ez kapkodást, embertelen hajsztát jelent azoknak, akik a gazdák kérésére összeállítják az igénylési aktacsomókat, de azoknak a hivatalnokoknak is, akik hosszabított munkaprogramban próbálják feldolgozni a beadott kérelmeket; a gazdáknak pedig végeláthatatlan sorállásban elvesztegetett időt.

Sajnos, előreláthatóan nagyon sokan csak a „hosszabbításban” (július 10-ig) tudják leadni a papírokat, de a hivatalos, június 15-i határidő lejárta után már napi 1%-os büntető-levonással sújtják a támogatást.

Egy dolog biztos: a folyamat „végén” levő szereplők mind károsulnak – azok, akik a dossziékat állítják össze, valamint a kifizetési ügynökség hivatalnokai „ideggel” és energiával, a gazdák (akik tulajdonképpen a haszonélvezők kellene legyenek) „ideggel”, energiával és pénzzel. Mert a büntető kamat mellett, bár végül kivették az állattartás kötelező feltételét, a gazdáknak, akiknek nincs állat a tulajdonukban, bizonyítaniuk kell a megtermelt széna értékesítését, és természetesen adózniuk kell a felmutatott jövedelem után.

Jogosan feltevődik tehát a kérdés, hogy miért keletkezett ez a káosz az egyébként, mondhatni, szép lassan bejáratottá vált rendszerben, és ki a felelős ezért? A törvényhozók nem végezték rendesen a munkájukat? Azt csak remélni tudjuk, hogy az egész felfordulás nem akarattal lett előidézve, „költségvetési spórlás” céljából...

A kialakult helyzetet figyelembe véve, kérjük a törvényhozóktól a június 15 - július 10 periódusban benyújtott igénylések esetén a napi 1%-os büntető kamat eltörlését.

Nem tűrhetjük, hogy mások mulasztásáért a gazdák fizessenek, akiknek a támogatás sokszor a megélhetésüket jelenti!

Zakariás Zoltán
az Erdélyi Magyar Néppárt országos alelnöke

Sándor Lajos
Udvarhelyszék-i elnök

© Copyright Erdélyi Magyar Néppárt 2015